

stre, som ikke er myndighedene velbehagelige.

5. Forslaget opfordrer til alskens krumsporing med henyn til at lægge renteudgifter ind i selskaber og lade personlig indkomst dukke op som renteindtægt. Skattefiduser har vi nok af i forvejen. Folketinget bør ikke være anstifter til endnu flere.

6. Lønmodtagerne diskrimineres groft i forhold til dem, der har eller forskaffer sig indkomst ved såkaldt erhvervsmæssig virksomhed eller i form af renter. Konvertering af lønindtægt til en af de to indtægtsformer bliver derfor fristende. Dette kan føre i ulykke ad mange veje. Eksempelvis vil man til erhvervsmæssig virksomhed ikke bruge anpartsselskabsformen, selv om dette i øvrigt var klogest. Overalt vil man indskyde selskaber som debitorer, idet disse har fuld rentefradragsret, og så lade renteindkomsten dukke op hos personen.

7. Lysten til aktiv erhvervsinvestering f. eks. i aktier svækkes – ud over alle de mange forhold, som i forvejen trækker i denne uheldige retning.

8. Grundideen med, at fradrag i skatten skulle være mere retfærdig end fradrag i indkomsten, beror på tænkefejl, jfr. nærmere tragedie nr. 51 i »Indkomsts-katten. Samfundets Skurk« (september 1979).

9. Forslagets pkt. 5 bør i det mindste have tilføjet følgende: »Med studielån ydet eller garantret af staten sidestilles andre lån optaget med henblik på skatteyderens dygtiggørelse og/eller etablering«.

Begrundelsen herfor er, at det er urimelig diskrimination, så det klodser, at begunstige akademikere og dem, der har forsøgt at blive akademikere, sammenlignet med dem, der vil arbejde inden for de materielle erhverv.

Og at begunstige dem, der trods statens dinosaurstore lommestruker belaster skatteyderne ved at leve af staten eller ved statsgaranti fremfor de selvhjulpne.

Dertil kommer, at Danmarks nuværende status er, at vi har udklækket for mange akademikere. Særregler skal derfor i al fald ikke stille adademikeruddannelser bedre end andre.

Et andet mindretal (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) ønsker principielt skattemæssig ligestilling mellem lejere og ejere og finder det utvivlsomt, at rentefradrags-

retten har medvirket til både oppustning af handelsværdier på ejendomsmarkedet og hævelse af renteniveaet til skade for alle – for samfundet.

Mindretallet erkender, at man teoretisk kunne forestille sig disse uligheder standset og en vis stopper sat for de samfundsøkonomiske uheldige mekanismer, der i øjeblikket er i gang, ad en vej, der i hvert fald ligner den i dette beslutningsforslag skitserede.

Mindretallet finder det imidlertid lidet dokumenteret på nuværende tidspunkt, at forslaget gennemførelse ikke vil skabe nye og endnu voldsommere uligheder mellem forskellige kategorier af samfundsborgere – og at de samfundsøkonomiske gavnvirkninger, som man med rette kan ønske sig, vil melde sig. Forholdet er jo nemlig tilsyneladende det, at en meget betydelig del af skatteborgerne vil have omgåelsesmuligheder, idet sondring mellem erhvervsbetinget og privat gæld og rentebetaling for manges vedkommende reelt vil være uigennemførlig. De nøgletal og standarden for regnskabsafregning, man foregiver er et instrument herimod, vil i realiteten få helt vilkårlige virkninger, forekommer det på nuværende tidspunkt ifølge den statsafhængige økonomiske og skattetekniske sagkundskabs næsten samstemmende vurderinger.

Mindretallet befrygter på den baggrund, at det alene bliver lønmodtagerne uden ekstra hverv, formueafkast og med relativt beskedne indtægter, der rammes af forslaget – en kategori af medborgere, der unægtelig i forvejen ikke er stillet på en sådan måde, at det er ønskeligt at beskære deres økonomiske udfoldelsesmuligheder stærkere.

Mindretallet hilser det imidlertid med tilfredshed, at regeringen har besluttet i første omgang kun at søge et beslutningsforslag fremfor et lovforslag om denne skatteomlægning gennemført, således at den offentlige debat kan udfolde sig nogen tid – og forslaget faktiske virkninger herunder blive analyseret nærmere af eksperter og befolkningen. Skulle den af mindretallet nærede frygt for skadevirkninger ved lovforslaget – »de skævtfaldende virkninger« – ved denne »prøvelse« blive afsløret som mindre end af mindretallet forudset, vil mindretallet naturligvis gerne revidere standpunktet og støtte en lovmæssig gennemførelse – men indtil da må mindretallet efterlyse en mere håndfast